

Ljustorp den 22 februari 1967.

Kira Tukkin Ruth!

Tjärtligt tack för mitt brev till jul! Ser, att du undergår behandling för någon hjärtskada och nu önskar veta, om någon eller några av dina morbröder eller ~~fast~~^{most} farar här i Sverige haft liknande fel. Jag ska försöka ge ett svar på Din fråga, så långt jag nu känner till läget.

Jag berjar med Petter Sehlström, som var född 1869 och dog 1935 vid 66 års ålder. Han hade enligt utsago av hans dotter Svea, som jag nyss ringt till haft hjärnteknik. Slutet hade dock inte kommit plötsligt utan efter en tids sängliggande.

Alarik Sehlström, född 1871 och död 1945, hade också lidit av besvär åt hjärtat redan i 30-årsåldern. Undvek sen tyngre kroppsarbete. Drabbades av döden under han satt och sysslade med något lättare arbete. 74 år vid frånfället.

Emma Sehlström, gift Karlsson, 1877-1942, dog i cancer 65 år vid frånfället. (I samband)

Alma Sehlström, gift Lidberg, hade också cancer som dödsorsak. Var född 1878 och dog 1951. Ålder vid frånfället sändeles 73 år. I det här sammanhanget får jag anledning tala om, att en av hennes döttrar, Karin gift Isaksson avled utan någon ifrågavänd sjukdom den 29 december. Hon var 63 år. (Karin Isaksson var född 1891 och dog 1954)

Johan Sehlström född 1882 och död 1971 samma år, som Petter 3:a dog, hade också dragits in i hjärnteknik, och det blev väl inte bättre av att han för utkomstens skull (han hade ju en stor familj att försörja) måste vara ute i arbete. Det var också vid ett sådant tillfälle, som slutet kom, oväntat. Han dog i samband med att han försökte rädda sin son från att falla ned i en myr från en klippa, där det fanns

oväntat i alla fall kan man säga. Hans äldste pojke Kjell hade dött i barnåren, trotsatvis hade han fått hårön check som blev orsaken till slutet kom plötsligt. Men vad Johan S:s övriga barn är trötta - oc dom var ju många - så tyckes de berinna sig bra. Vi träffade ju flera av dem, då vi var i Vilhelmina och Störmoran 1965. Hans maka, Johanna, är ju fortfarande i livet. Hon har mistat talförmöjan, men i övrigt föreföll hon vara i god kondition, såsom vi såg henne.

Magnus Sellström levde mellan åren 1886 och 1928 och var sälunda endast 42 år gammal vid döden från allle endast 42 år. Den sommaren han dog hade han varit på hemvägen till Vilhelmina för att vara med på arvskiftet efter morfar som avled det året. Taget han åkte med räkade ut för en sammanstötning med ett lok, som släppts ut på linjen av misstag. Följden blev, att många av passagerarna förolyckades. Korbror Magnus undgick väl att skadas, men under arbetet med att ta hand om de förolyckade, torde han ha fått en chock, kanske också någon inre skada, som gjorde, att han efter någon månad måste föras till sjukhus, där han dog.

Och så harvi den yngsta i den här syskonkretsen: Olga, hon som blev min livskamrat ('det värdefullaste utbytet av min anställning i Risksele brukar jag säga'). Det var en hjärnhinneinflammation i förening med högt blodtryck som efter bara fem dagars sjukdom blev slutet för henne. Född 1888 och död 1941, var hon vid döden i års till den 15 december fyllde 53 år. Det har hunnit gå 25 år sedan nu.

Du har jag skrivit så gott jag kunnat och vet om Din moers syskon här hemma i Sverige och vad de dötl av. Det är kanske inte så uppmuntrande läsa för den, som inte känner sig särskilt frisk, men då Din läkare tycks vara intres-

serad av saken så här jag valt delge, vad jag känner till
Vi föju härvid också kommit ihåg, att våra liv står i hans
hand, som har allt i sina händer och räder över allting.

Nu ska jag väl också nämna något om dem av släkten,
som ännu är i livet, och av vilka vi träffade en hel del
under vårt besök i Vilhelmina 1965. Vi bodde hos Elsa Daniel
son, moster Emmas yngsta dotter, och hennes make. Hon har
startat ett bageri och tycker ha god avsättning för sitt
bröd. En son och en dotter har dom, båda gifta, så att nu
har Elsa hunnit bli både farmor och mormor. Sonen är lärare
hans fru är också lärarinna och båda ha vid hittills haft
tjänst i hemförsamlingen. Dottern, som tidigare arbetat ~~hos~~
arbetat som skrivare på Länsstyrelsen i Härnösand, då hennes
make genomgick en omskolningskurs där, bor numera i
trakten av Umeå (tror jag). I Storuman träffade vi flera
morbror Johans barn och de övriga i Råksjö i Vilhelmina, där
även mamma Johanna var med. I Lycksele fanns Olga Holm-
gren, morter Emmas andra dotter. Hedda, den äldsta av dem
finns ju i Råskrele, där också morbror Alriks son Gustav
bor. Honos träffade vi dock inte, eftersom han var ute på
sjöjakt. I Vilhelmina gamla kyrkplats, numera framåt-
gående köping, träffade vi morbror Petters Bengt och Svea
samt på hemvägen hans yngre dotter Ruth, som jag förresten
talat med i telefon i dag, hon bor i Strömsund i norra Jämt-
land. Slutligen träffade vi under en resa fram och åter
till Storlien som hastigast Otto Sehlström en av morbror
Johans söner. Jag har räknat över att vi allt som allt
träffade över 30-talet släktmedlemmar under resan.

Det här vart nu bara en tämligen summarisk redo-
för resan.

Eftersom det är en sida kvar att fylla i, så ska jag
väl också berätta lite om min familj. Jag har fyllt 84
år och är än så länge vid för äldern någorlunda god
vigör. Fast nog känner man, att arbetsförmågan avtar.
Greta är hemma hos mig. Hon fyllde 50 år den 1 december
i fjol, då det blev smärt festligt. I förra veckan var
hon hos Rut, syster, på Österåsens sjukhus för att se
se om hemmet medan Rut undergick en operation för åder-
bräck. Annars har Rut varit ledig i flera månader för
astmatisk bronkit. Den tycks i alla fall ha gått över.
Nello, maken, har också varit ansatt för sina andningsor-
gan, som ha svårt att fördraga våra vintrar. Han hörs dock
vara på bättre vägen. Två barn har dom: Sigvard,
snart 17 år, som går i gymnasium i Sollefteå, och Marie,
sju år, som väl får börja skolan till hösten. Sven, som
vi besökte under hemvägen från Vilhelmina, är, som jag kanske talat om tidigare pensionerad från sin lärtjänst
på grund av något fel i rörelsecentra i lilla hjärnan,
som gör att gången och talet blivit sämre. Sin mest tid
får han tillbringa i rullstol. Bra, att han har sin Lill
som ser om honom. Dom har också ett barn av vartdera slä-
get: Bertil, 20 år, som utbildar sig för något tekniskt
yrke och Karin 22 år, som studerar vid universitetet i
Uppsala.

Det här har nu blivit litet av varje, och pappret
ger snart inte rum för mera. - Nu få vi hoppas, att det
onda, Du lider av, ska kunna hävas. Och så slutar jag
med hjärtliga hälsningar till Dig och de Dina.

Tillgivne

Nordens Jakt
Herr